

SZKENNELT IRAT

Az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Az elsőfokú bíróság útján

Nyíregyházi Törvényszék

4400 Nyíregyháza

Bocskai u. 2.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/718-0/2018
Érkezett:	2018 ÁPR 17.
Példány:	3
Melléklet:	3x2+13 db
Kezelőiroda:	lu

Kézből átvéve

Nyíregyházi Törvényszék Nyíregyháza
2018-04-09
Példány: Mell: db
Az ügyirat száma:

Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Kollégium Nyíregyháza
2018. ÁPR 10.
Példány: 1 Mell: 1 db
Az ügyirat száma: 91074/15/52

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, „IBRÁNYTEJ” Állattenyésztő és Tejtermelő Korlátolt Felelősségű Társaság

a csatolt meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőnk, dr. Helmeczy László ügyvéd útján (1054 Budapest, Szemere u. 19. II/3., ügyvédi igazolvány száma: Ü-103939, nyilvántartási száma: Budapesti Ügyvédi Kamara 01-007136), mint a támadott, az alábbiakban részletezett bírósági döntés alapjául szolgáló per alpereseként érintett, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § szakasza alapján tisztelettel az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő.

Dr. Helmeczy László ügyvéd
1054 Budapest, Szemere utca 19. II/3.
1388 Budapest, Pf.: 77.
Tel./Fax: +36/1-354-0376/+36/20-3617833
Adószám: 55075728-2-41
OTP Banksz.: 11718006-20388371

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a **Kúria Pfv.V.22.466/2016/14.** számú ítéletének - beleértve a **Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.222/2016/6.** számú ítéletét és a **Nyíregyházi Törvényszék 2.G.15-15-040174/22/I.** számú ítéletét - alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel azok sértik az Alaptörvény jelen beadványban rögzített rendelkezéseit.

Az alkotmányjogi panasszal érintett határozatok a következők:

I. fok: Nyíregyházi Törvényszék 2.G.15-15-040174/22/I.

II. fok: Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.222/2016/6.

Felülvizsgálat: Kúria Pfv.V.22.466/2016/14.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az érintett eljárásban a kérelmező „IBRÁNYTEJ” Állattenyésztő és Tejtermelő Korlátolt Felelősségű Társaság és jogi képviselője által tett valamennyi szóbeli és írásbeli nyilatkozatot, az I. fokú határozat ellen benyújtott fellebbezésben és a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelemben foglaltakat és azok kiegészítéseit is tekintse jelen beadvány részének a panasz elbírálása során.

Kérjük, hogy a Kúria a Pp. 362. § (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz tárgyában hallgasson meg.

Bejelentjük, hogy a peres ügyben a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük, a felülvizsgálati indítvány kapcsán hozott kúriai végzést 2018. február 9. napján vettük át. További jogorvoslati lehetőség nincs számunkra biztosítva. Jogorvoslat a törvényesség érdekében, illetve perújítás nincs folyamatban.

A panasz előterjesztője hozzájárul a cégnevének és adatainak nyilvánosságra hozatalához.

Álláspontunk szerint a határozatok az Alaptörvény B, M, R, T, XIII., XV., XXIV., XXVIII., 25., 26. és 28. rendelkezéseivel össze nem egyeztethetőek, ezáltal Alaptörvény-ellenesek.

Dr. Heimecz László ügyvéd
1054 Budapest, Szemere utca 19. II/3.
1388 Budapest, Pf. 77.
Tel./Fax: +36/1-364-0373 +36/70-361-7333
Adószám: 55075728-2-41
OTP Banksz.: 11713005-20388371

Az ügy történeti tényállása

Az Ibránytej Kft., a jelen alkotmányjogi panasz benyújtója 2004. decemberében lett tagja az [REDACTED] felperesnek. Azt követően, hogy 2008-ban az Ibránytej Kft. ügyvezetőjét (aki a tagsági viszonyt létesítette az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ben) jogerősen felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték, a társaság új vezetése azt tapasztalta, hogy az elmúlt négy évben az [REDACTED] lényegesen a piaci ár alatt vásárolja meg az összes, az Ibránytej Kft. által megtermelt nyerstejet azért, mert a társasági szerződés szerint az Ibránytej Kft.-nek az általa megterhelt összes nyerstejet az [REDACTED] nek kellett értékesíteni. Az [REDACTED] társasági szerződése azt is tartalmazta, hogy amennyiben a tag nem az [REDACTED] nek adja el a tejet a tag által okozott felróható okból, úgy az évi összes tejtermelése harminc százalékának megfelelő összeget kell kötbérként megfizetnie az [REDACTED] részére. A vezetőváltást követően még a 2009-2010-es kvótaévre az Ibránytej Kft. megkötötte a termékértékesítési szerződést, azonban, miután ebben az évben is több tízmilliós különbség volt a piaci ár és az [REDACTED] által fizetett ár között, ezért az Ibránytej Kft. vezetése megkereste írásban és személyesen az [REDACTED] ügyvezetőjét, hogy változtasson az [REDACTED] az általa egyoldalúan kialakított árképzésen, mert ellenkező esetben a 2010-2011-es kvótaévre nem köti meg a termékértékesítési szerződést az [REDACTED] vel az Ibránytej Kft.

Miután megállapodásra nem került sor, ezért a 2010 április 1. napjával kezdődő kvótaévre az Ibránytej Kft. a termékértékesítési szerződés megkötését megtagadta és annak érdekében, hogy ne küldjön szállítóeszközt az [REDACTED] április 1. napjától, 2010. március 31-én fax útján erről értesítette az [REDACTED] t.

A korábbi termékértékesítési szerződések nem csak az ár vonatkozásában voltak hátrányosak az Ibránytej Kft.-re nézve, hanem az átlagosnál hosszabb volt a fizetési határidő is, ezért, amikor véget ért 2011. május 31. napjával a kvótaév, még az [REDACTED] tartozott kéthavi extra minőségű tej árával, mintegy hetvenmillió forinttal, mivel a fizetési határidő áprilisban járt le. Ennek az összegnek a kifizetését az [REDACTED] megtagadta, arra hivatkozással, hogy az újabb kvótaévre szóló termékértékesítési szerződés megkötésének megtagadása miatt több, mint százmilliós kötbérigénye van. Mindezt a kvótaév megkezdését követően tizenhét nappal jelentette be az [REDACTED], amikor

nyilvánvalóan nem lehetett lejárt egy százmilliós nagyságrendű kötbér. A számla kiegyenlítését a kötbérbe való beszámításra hivatkozással megtagadta az [REDACTED] nyilván azzal a céllal, hogy így felszámolási eljárást ne tudjon kezdeményezni az Ibránytej Kft.

A ki nem fizetett kéthavi összeg megfizettetése érdekében az Ibránytej Kft. pert indított a Székesfehérvári Törvényszéken. Mind a Székesfehérvári Törvényszék, mind a Fővárosi Ítéltábla a keresetet elutasította és megállapította azt, hogy szerződéskötési kötelezettsége (!) van az Ibránytej Kft.-nek és ezért köteles megfizetni az teljes évi termelésének harminc százalékát kitevő nyerstej árát annak ellenére, hogy az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vel a szerződés lényeges feltételeiben (a tej vételára, fizetési feltételek, stb.) nem lehetett megegyezni. Az eljárás bíróságok úgy állapították meg, hogy nem eltűzött az teljes évi nyerstej árának harminc százaléka kötbérként, hogy szakértői vizsgálatot nem rendeltek el, annak ellenére, hogy köztudott, hogy a világ minden részén a mezőgazdaság támogatott és Magyarországon a nyerstej termelés ebben az időszakban veszteséges volt, ki kellett fizetni a kötbért. A bírósági eljárás nem tartott addig, mint a kvótaév, így az ítéltábla jogerős ítéletének meghozatalakor még a ki nem fizetett nyerstej árából többszázezer forintot meg kellett fizetnie az [REDACTED] az Ibránytej Kft. felé.

A Kúriától az Ibránytej Kft. az ítéletek felülvizsgálatát kérte, azonban a felülvizsgálatot a Kúria elutasította. Ezt követően az [REDACTED] a számára kedvező ítéletek alapján a kvótaévből még hátralévő négy hónapra is benyújtotta a kötbérigényét, ekkor már a Nyíregyházi Törvényszéken, ahol arra hivatkozott, hogy mind a szerződéskötési kötelezettség, mind a kötbérfizetési kötelezettség, mind pedig a kötbér mértéke (amit soha gazdasági szakember nem vizsgált) ítélt dolog.

Mindaddig, amíg a Kúria az Ibránytej Kft. felülvizsgálati kérelmét el nem utasította, a Nyíregyházi Törvényszék bizonyítást vett fel, ami során az [REDACTED] az egész kvótaévre vonatkozóan egyetlen forint kárt vagy vagyoni hátrányt nem tudott felmutatni, amit a szerződéskötés elmulasztása okozott volna. Miután – álláspontunk szerint törvénytörő módon – az Ibránytej Kft. felülvizsgálati kérelmét elutasította, az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] arra hivatkozott, hogy minden ítélt dolog és ezután a Nyíregyházi Törvényszék és a Debreceni Ítéltábla is helyt adott az [REDACTED] keresetének és a hátralévő négy hónapra is megítélte a harminc százalékos kötbért. Ismét a kúriához fordult az alperes azzal a kérelemmel, hogy ne

ugyanaz a tanács bírálja el a felülvizsgálati kérelmet, mint az előzőt, ennek ellenére ugyanazon tanács a korábban született ítéleteket helyben hagyta és a felülvizsgálati kérelmet elutasította.

Ezek a perek gyakorlatilag a működőképesség határára sodorták az Ibránytej Kft-t, és csak különböző kölcsönök felvételével tudta elkerülni a csődeljárást, illetőleg felszámolási eljárást. A székesfehérvári és a nyíregyházi per ideje alatt, miután a 2011-2012-es kvótaévre az Ibránytej Kft. nem kötött szerződést az [REDACTED] [REDACTED] tottan letiltotta az Ibránytej Kft-t az internetes honlapjáról, így azokhoz az adatokhoz, amelyek egy tagsági viszony fennállása alatt megilletik a tagot, vagy szerződéses partnert, az Ibránytej Kft. azóta sem jutott hozzá. A felülvizsgálati kérelem benyújtásakor is írásban jelezte a Kúria felé az Ibránytej Kft., hogy a következő évben már nem volt hajlandó semmilyen együttműködésre az [REDACTED] és a következő kvótaévre már nem kívánt szerződést kötni. A pereskedés ideje alatt kezdeményezte az Ibránytej Kft-nek, mint tagnak a kizárását az [REDACTED]. A Nyíregyházi Törvényszék a keresetet elutasította, a Debreceni Ítéltábla azonban helyt adott a kizárási keresetnek és az Ibránytej Kft-t kizárta az [REDACTED] tagjainak soraiból, gyakorlatilag azért, mert a 2010-2011-es kvótaévre nem kötötte meg az egyoldalúan az [REDACTED] által diktált feltételek mellett a termékértékesítési szerződést. Megállapítható tehát, hogy a mintegy százötvenmilliós kötbérösszeg megfizetésén túl – miközben az egyéb tagi kötelezettségeit az Ibránytej Kft. teljesítette – még ki is zárta a Debreceni Ítéltábla a tagok sorából.

A 2011-2012-es kvótaévre vonatkozó szerződés meg nem kötése miatti pereskedés még tartott, amikor megkezdődött a 2012-2013-as kvótaév, amelyre vonatkozóan bizonyítottan olyan blanketta, vagy egyéb szerződést az [REDACTED] nem küldött az Ibránytej Kft-nek, amely aláírásra alkalmas lett volna és amelyet más tagoknak kellő időben megküldött. Egyetlen telefonos vagy szóbeli tájékoztatást, felhívást nem küldött az [REDACTED] arra, hogy hajlandó lenne a következő kvótaévre az Ibránytej Kft-vel szerződést kötni. Sőt, miután az Ibránytej Kft. írásban – bizonyítottan – kérte az [REDACTED] [REDACTED] hogy annak a taggyűlésnek a jegyzőkönyvét küldjék meg az Ibránytej Kft-nek – az akkor még ki nem zárt tagnak – amelyik a következő évi termékértékesítési szerződéssel foglalkozott, a jegyzőkönyvet a kvótaév megkezdését követően küldte meg az [REDACTED] az Ibránytej Kft. részére. Miután a jegyzőkönyvet a taggyűlésről kérni merete az Ibránytej Kft., erre a

válasz az volt, hogy 2012. március 29. napján az [REDACTED] olyan felszólítást küldött, miszerint 3 munkanap alatt kösse meg az Ibránytej Kft. a termékértékesítési szerződést, mivel amennyiben nem köti meg a szerződést, ezt a három napos határidőt az Ibránytej Kft. tekintse háromnapos ajánlati kötöttségnek és ennek a három napnak a leteltét követően úgy tekinti, hogy az Ibránytej Kft. nem hajlandó – az egyébként már megkezdett kvótaévre – megkötni a szerződést.

Az időközben az Ibránytej Kft. számára kedvezőtlen ítéletekre is tekintettel haladéktalanul, faxon bejelentette az [REDACTED] hogy hajlandó megkötni a szerződést és kérte, hogy blanketta szerződést küldjön és vegye fel a kapcsolatot az Ibránytej Kft. ügyvezetőjével a szerződés megkötése érdekében. Erre az igazoltan faxon megküldött levélre – amelynek átvételét a perben az [REDACTED] tagadta – egyáltalán nem válaszolt az [REDACTED] és bizonyítottan nem küldött termékértékesítési szerződést sem aláírás végett. Gyakorlatilag ugyanez történt a következő, 2013-2014-es kvótaévben is, amikor még az Ibránytej Kft. által sérelmezett, fenti számú ítéletekből megállapíthatóan sem írásban, sem szóban az [REDACTED] a szerződéskötés érdekében ajánlatot nem tett, szóba sem állt az Ibránytej Kft.-vel.

Az ügghöz hozzátartozik, hogy az említett két kvótaévben különböző gazdasági társaságoknak adta el az Ibránytej Kft. a megtermelt nyerstejet, olyan megállapodások alapján, amelyekből a kilépés biztosított volt kötbérfizetéssel való fenyegetettség nélkül is. Az említett kvótaévekben az Ibránytej Kft.-nek gondoskodnia kellett arról, hogy az általa megtermelt tejet értékesíteni tudja, mivel egyébként a szabad piacon csak úgynevezett „spot” áron (a piaci árnak általában az 50 százaléka körül) tudja csak a gyorsan romló tejet értékesíteni.

Miközben az Ibránytej Kft. – a jelenlegi álláspontunk szerint is törvénysértő – ítéletek alapján mintegy százötvenmillió forintot volt kénytelen megfizetni az [REDACTED] részére úgy, hogy bizonyíthatóan egyetlen forint kárt vagy vagyoni hátrányt nem okozott a szerződés elmaradása az [REDACTED] nek, szintén igazolhatóan az [REDACTED] ügyvezetője, [REDACTED] ebben az időben is, mint a Tejtermék Tanács elnöke tüntetéseket szervezett a tejtermelésben és értékesítésben uralkodó alacsony árak és tarthatatlan állapotok miatt. Ehhez képest harminc százalékos kötbért követelt a saját tagjától, és ilyen mértékű kötbérfizetésre kötelezésre talált több szinten is bíróságokat.

Dr. Holmeczy László ügyvéd
1054 Budapest, Szemere utca 19. II/3.
1388 Budapest, Pf.: 77.
Tel./Fax: +36/1-354-0773-136/70364-7333-
Adószám: 57-775723-2-41
OTP Bank Sz.: 17713005-20383371

Miután az [REDACTED] [REDACTED] gjai sorából kizárta jogerősen a bíróság az Ibránytej Kft-t, folytatódott az Ibránytej Kft. tönkretétele. Miután az alaptalan kötbérigénnyel gyakorlatilag tönkretette az [REDACTED] [REDACTED] saját tagját, a mintegy harmincmillió nagyságrendű üzletrészt a kötbérkövetelésbe felajánlotta beszámítani az Ibránytej Kft. az [REDACTED] részére. Az üzletrészt sem névértéken, sem más értéken nem volt hajlandó beszámítani az [REDACTED] hanem azt az ajánlatot tette az üzletrész értékesítésével kapcsolatosan, hogy a legkisebb vételár az üzletrész értékének huszonöt százalékában legyen meghatározva.

Amennyiben leegyszerűsítjük a dolgot, az az [REDACTED] [REDACTED] amely soha egyetlen forint osztalékot nem fizetett a tagjainak, és a tag üzletrészeinek vételárát árverezés esetére a névérték huszonöt százalékában jelölte meg, a bírósági ítéletek folytán nettó százharmincmillió forint feletti kötbért kapott meg úgy, hogy ezzel gyakorlatilag az Ibránytej Kft-t gazdaságilag tönkretette. Az üzletrész árverése során az egyébként harmincmillió névértékű üzletrészre a legmagasabb vételárajánlatot, negyvenkétfélmillió-százezer forintot egy kívülálló ajánlotta, azonban ennek a licitálónak az üzletrész-szerzését az [REDACTED] közgyűlése nem engedélyezte és eladták az [REDACTED] egy másik tagjának az Ibránytej Kft. üzletrészt, kevesebb, mint a licitált összeg feléért, húszmillió forintért, szintén törvénytörően.

Annak ellenére, hogy csak az árverezés során több, mint húszmillió forintos kárt okozott az [REDACTED] [REDACTED] az Ibránytej Kft-nek, az Ibránytej Kft. nem indított pert ezen összeg megfizetésére iránt, ugyanis ezen üzletrész értékesítése után azzal kezdett fenyegetőzni az [REDACTED] jogi képviselője, hogy csak akkor tekint el a jelen alkotmányjogi panasszal támadott döntésben szereplő két kvótaévre járó követeléstől, ha az Ibránytej Kft. nem kéri az üzletrésze ellenértékét. Azon túl, hogy több, mint húszmillió forinttal alacsonyabb áron értékesítette az Ibránytej Kft. üzletrészt az [REDACTED] még a részére befolyó húszmillió ellenértéket sem fizette meg az Ibránytej Kft-nek, azaz önkényesen „beszámította” a nem létező kötbérigényébe. Egyszerűsítve, törvénytelen ítéletek alapján megítélt kötbérösszegeken túl egyetlenegy forintot sem fizetett az általa értékesített Ibránytej Kft. üzletrészért sem. Az Ibránytej Kft. természetesen nem kötött írásban olyan szerződést, hogy nem kéri az üzletrész ellenértékét, de az egészen elképesztő bírósági ítéletekre tekintettel nem indított pert az értékesített üzletrész ellenértékének megfizetése iránt.

Hozzá tartozik még indokként a per elmaradásához az is, hogy az [REDACTED] mind a per során, mind pedig a sajtóban széles körben hangoztatja, hogy a Kormány stratégiai partnere, legjobb tudomásunk szerint komoly TAO-támogatást fizet sportcélra, ezért, amint a per során már többször is közölte, ha ők úgy gondolják, akkor az Ibránytej Kft-nek fizetnie kell. Sajnos, amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság megvizsgálja, kiderülhet az is, hogy az eljáró bíróságok úgy ítélték meg kötbért az [REDACTED] részére, hogy nem is az Ibránytej Kft. termelési adatait vették figyelembe, hanem az [REDACTED] által megjelölt hasonló nagyságrendű [REDACTED] termelési adatait a kötbér alapjának kiszámításakor. Ez is maga a képtelenség, az pedig, hogy az eljáró bíróságok éveken át nem voltak hajlandóak a kötbér mértékével foglalkozni, holott a laikus számára is megállapítható, hogy az sokszorosan eltúlzott.

Miután az Ibránytej Kft. nem kötött olyan szerződést, hogy lemond az értékesített üzletrésze ellenértékéről, ezután a kvótaévek leteltét követően több, mint egy évvel felszólítást küldött az [REDACTED] az Ibránytej Kft-nek, hogy két éven keresztül fizessen meg havi ötmillió forintot, azaz összesen százhuszmillió forintot kötbérként, mert amennyiben nem úgy tesz, úgy több, mint kétszáznegyvenmillió forintos kötbérigényt érvényesít. Ugyanis azokra a kvóta évekre, amelyekben bizonyítottan nem tett semmilyen lépést az [REDACTED] hogy az Ibránytej Kft-vel szerződést kössön, ilyen mértékű kötbérkövetelése keletkezett volna. Természetesen ezen összegek megfizetésére nem volt hajlandó az Ibránytej Kft., ezért indította meg a Nyíregyházi Törvényszéken az [REDACTED] felperes az Ibránytej Kft. alperessel szemben a 2012-2013 és 2013-2014-es kvótaévre azt a pert, amelyben 239.785.974,- forint kötbért követelt ezen két kvótaévre és ennek kamatát, valamint perköltséget.

A Nyíregyházi Törvényszék a bizonyítás felvételét követően egyértelműen megállapította, hogy még csak szándékában sem volt szerződést kötnie az [REDACTED] az Ibránytej Kft-vel, ezért a felperes keresetét elutasította és helyt adott annak a viszontkeresetnek (részben), amely az üzletrész ellenértékének kifizetésére irányult.

A Nyíregyházi Törvényszék 2.G.15-15-040171/22/I. számú ítélete ellen mind az [REDACTED] Kft. felperes, mind pedig az Ibránytej Kft. alperes fellebbezést nyújtott be. Az Ibránytej Kft. az árverésen kialakult legmagasabb vételár kifizetése érdekében nyújtotta be a fellebbezését,

míg az [REDACTED] mindkét kvótaévre a kötbér megítélését kérte olyan fellebbezési indokokkal és „bizonyítékok előterjesztésével”, amelyeket a Pp. szabályai nem is tesznek lehetővé.

A Debreceni Ítéltábla másodfokú, jogerős ítéletével „kirekesztette” az elsőfokú bíróság által elfogadott faxon megküldött levelet, amely az egyik legdöntőbb bizonyíték volt arra, hogy az Ibránytej Kft., mint alperes hajlandó lett volna termékértékesítési szerződést kötni a 2012-2013-as kvótaévre, annak ellenére, hogy bizonyítottan szerződést nem küldött az [REDACTED] Kft., és még a honlapjáról is letiltotta az alperest. Elutasította az ítéltábla az üzletrész ellenértékének megfizetése iránti keresetet is, mivel azt beszámította a felperes – álláspontunk szerint nem létező – kötbérigényébe. A 2013-2014-es kvótaévre vonatkozóan helyben hagyta a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet az ítéltábla. A Debreceni Ítéltábla által hozott Gf.III.30.222/2016/6.számú ítéletben megállapítja gyakorlatilag, hogy „automatikusan” jár a kötbér az [REDACTED]-nek. Jellemző, hogy ugyanazon indokok, amelyek alapján az ítéltábla elutasította a 2013/2014-es kvótaévre vonatkozó kötbérkövetelést, fennálltak a 2012/2013-as év tekintetében is, amelyre vonatkozóan azonban mindenfajta bizonyítás felvétele nélkül felülmérlegelve az első fokot, megállapította a kötbérfizetési kötelezettséget az ítéltábla. Az ítéltábla anélkül, hogy bármilyen bizonyítást felvett volna, megállapította, hogy az Ibránytej Kft. „nagyobb üzleti haszon érdekében” értékesítette más szereplőknek az általa megtermelt tejet „megszegte ezzel a társasági szerződés kötelező rendelkezését”. (ítélet 11. oldal utolsó bekezdése)

Ez a megállapítás tényszerűen valótlan, ugyanis – nagy valószínűség szerint az első kvótaév pereskedéseinek eredményeképpen – az [REDACTED] a korábbiakhoz képest magasabb árat fizetett a nyerstejért. Így okirattal megállapíthatóan az Ibránytej Kft. a vonatkozó kvótaévekben kevesebb összeget kapott az eladott nyerstejért, mint amennyit az [REDACTED] [REDACTED]ől kapott volna, amennyiben az [REDACTED] hajlandó lett volna megkötni vele az éves kvótára vonatkozó termékértékesítési szerződést. A honlapról való letiltás, pereskedés, a szerződés megkötésével kapcsolatos teljes passzivitás helyett, amennyiben hajlandó lett volna a felperes a szerződéses kapcsolatot rendezni, úgy az alperesnek is az lett volna az érdeke, hogy, mint a felperes tagja, részére adja el a nyerstejet.

Az ítéltábla ítéletéből a 2012-2013-as kvótaév vonatkozásában az állapítható meg, hogy iratellenes, jogszabálysértő, a beszerzett bizonyítékokat kirekesztő, figyelmen kívül hagyó módon minden bizonyítás felvétele nélkül ítéli meg a felperesi kötbérvetelést annak ellenére, hogy az [REDACTED] felperes a legcsekélyebb mértékben sem tudta bizonyítani azt, hogy az Ibrány Tej Kft. felróható magatartása miatt nem jött létre szerződés.

A Debreceni Ítéltábla ítéletének törvénytelenységére és az objektivitás teljes hiányára talán a legjellemzőbb az, hogy az Ibránytej Kft. által jó szándékból, a szállítási költség elkerülése céljából írt, faxon, ugyanazon faxszámra küldött levelet, amely tartalmában a 2011-2012-es kvótaévvvel kapcsolatos, és semmi köze nincs a perbeli kvótaévekhez, bizonyítékként az Ibránytej Kft.-vel szemben elfogadja (a levél tartalmának teljes félremagyarázásával), míg az ugyanerre a faxszámra 2012. 04. 04. napján megküldött levelét az Ibránytejnek a bizonyítékok közül önkényesen kirekeszti.

Az Ibránytej Kft. felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a felperes keresetének teljes elutasítása iránt, illetőleg az alperesi viszontkereset megítélése iránt. A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben a perbeli második kvótaévre vonatkozóan hárommillió-egyszázezer forint kötbért és annak kamatát, illetve a perköltség rendelkezéseinek megváltoztatását kérte.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Pf.V.22.466/2016/14. számú, az alperes részére 2018. 02. 09. napján kézbesített ítéletével a felülvizsgálati kérelmet elutasította és a második kvótaévre vonatkozóan a hárommillió-egyszázezer forintos kötbérvetelésnek helyt adott és kötelezte az alperest illeték és perköltség megfizetésére. A Kúria határozata számtalan törvénytisértést és alkotmányellenes megállapítást tartalmaz, ezért terjeszti elő az Ibránytej Kft. a jelen alkotmányjogi panaszindítványát.

Az alkotmányjogi panasz indokolása

Álláspontunk szerint az ügyben eljáró bíróságok döntései súlyosan sértik a kérelmező alaptörvényben lefektetett jogait. Magyarország Alaptörvényének M) cikkének (1) bekezdése garantálja, hogy *„Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás*

szabadságán alapszik”. Álláspontunk szerint az ügyben hozott ítéletek pont a kérelmező vállalkozás szabadságához fűződő jogát lehetetlenítik el, amikor olyan, évenként esedékes és eltúlzott kötbérkövetelést találnak aggálytalannak, amely a per adatai alapján messze meghaladta nem csak a kérelmező, hanem a nála sokkal nagyobb felperes teljes adózott eredményét is. Olyan mértékű kötbér megfizetéséről rendelkeznek az eljáró bíróságok ítéleteikben, amelynek a megfizetése a kérelmezőt a működő képtelenség határára sodorta és mind az európai, mind pedig a magyar gazdasági viszonyok mellett elképesztő módon eltúlzott. Ugyanezen cikk (2) bekezdése garantálja egyrészt a tisztességes gazdasági versenyt, másrészt azt, hogy Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaélés ellen. Jelen esetben álláspontunk szerint az ügy irataiból egyértelműen megállapítható, hogy a felperesi társaság azért szabotálta el (rövid határidővel, szerződés meg nem küldésével) a jelen ügy kérelmezőjének szerződéskötését, mivel számára gazdaságilag – tekintettel a kötbér eltúlzott mértékére – lényegesen előnyösebb volt a kötbérkövetelés érvényesítése, mint a jelen ügy kérelmezőjével való együttműködés, a termékértékesítési szerződés megkötése. Visszaélt tehát e körben a felperes a gazdasági erőfölényével kialakított, a kérelmezőre nézve egyoldalúan és aránytalanul hátrányos szerződési feltételekkel.

A kötbér az olyan kár általány, melyet a jogosult – a törvényességében vitathatatlan esetben – sem köteles követelni. A jelen panasz tárgyát képező ügyben az történt, hogy egy közel 2 milliárd forintos törzstőkéjű cég a saját tagjától úgy követel százmillió forintos nagyságrendű kötbért, hogy semmilyen kára, vagy vagyoni hátránya bizonyíthatóan nem keletkezett. Ez az eltúlzott, az ágazati jövedelmezőség és az ágazat helyzetét semmibe vevő kötbérösszeg pedig ellehetetlenítette az Ibránytej Kft. működését. A jelenlegi jogszabályi és gazdasági környezetben álláspontunk szerint amennyiben egyáltalán lenne törvényes alapja a kötbér megállapításának akkor is a bíróságnak hivatalból kellett volna a kötbér mértékét minimum 3%-ra csökkenteni. Már egy 3 %-os kötbér is komoly büntetés lenne a felperes számára, amire nem szolgált rá, és komoly nyereség lenne az alperes számára, aki miközben arra hivatkozik, hogy termelői csoportként működik, semmit nem tesz meg a tagjaiért, sőt jogi eszközökkel is igyekszik azokat tönkretenni.

Az eljáró bíróságok pedig úgy állapították meg a kötbér mértékét, hogy fogalmuk sincs arról, hogy milyen termelési és jövedelmezőségi viszonyok vannak a tejágazatban hazánkban, Szabolcs – Szatmár – Bereg megyében. Ezek a döntések pedig súlyosan sértik a kérelmező

vállalkozáshoz fűződő, Alaptörvényben rögzített jogát, hiszen az alaptalan, eltúlzott mértékű kötbérkövetelés a kérelmező vállalkozást alapjaiban lehetetleníti el, jogtalanul.

az Alaptörvény XIII. cikk (1)-e értelmében: „**Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.**”

A kötbér követelése kizárólag azon alapszik, hogy azt merte kezdeményezni az Ibránytej Kft vezetése, hogy kössön az [REDACTED] a saját tagjával, az Ibránytej Kft-vel egy tisztességes, korrekt, kétoldalú megállapodáson alapuló mezőgazdasági termékértékesítési szerződést, mind az ár, mind pedig a fizetési és egyéb feltételek vonatkozásában. **Vagyis az eljáró bíróságok nem mást tartottak felróható magatartásnak az Ibránytej Kft. részéről, mint azt, hogy a tulajdonhoz való, Alaptörvény által biztosított jogától fogva, és egyébként a polgári jogunk egyik legfontosabb alapelveként funkcionáló szerződési szabadság elvének megfelelően a saját tulajdonát képező, általa megtermelt tej eladásával kapcsolatosan a szerződés lényeges kérdéseiben meg akart egyezni az [REDACTED].** kötbérigényét azért tartották alaposnak az eljáró bíróságok, mert felróhatónak ítélték az Ibránytej Kft azt a magatartását, hogy nem volt hajlandó a saját tulajdonát képező 1 éves megtermelt tejet az [REDACTED] nek az átlagár alatt eladni, kedvezőtlen fizetési és egyéb feltételek mellett. Álláspontunk szerint mind a tulajdonhoz való, Alaptörvény XIII. cikke szerinti jogból, mind a szerződési szabadság alapelvéből adódóan az Ibránytej Kft-nek nem felróható, hogy az általa megtermelt tejet nem az [REDACTED] egyoldalúan kialakított, piaci árnál lényegesen alacsonyabb árán, hanem egy tisztességes, korrekt megegyezésen alapuló áron kívánta értékesíteni. A tulajdonhoz való jog ugyanis magában foglalja a tulajdonnal való rendelkezéshez való jogot is, tehát az Ibránytej Kft-nek jogában állt és jogában áll a saját terméke árát meghatározni. A szerződési szabadságnak pedig, a felek egyenrangú és mellérendelt viszonyából adódóan eleme az is, hogy a fél eldöntheti kíván-e szerződést kötni és annak lényeges feltételeiben is egyet kell érteniük a feleknek, különben nincs egységes szerződési akarat és szerződés sem.

Egyébként az [REDACTED] peres társasági szerződésének 8.2.1. pontja szerint: „*A tag köteles az előállított tej teljes mennyiségét a társaságnak eladni, a társaság pedig köteles megvásárolni. A társaság és a tag évente termékértékesítési szerződést köt a tag által előállított tej értékesítésére.*”

Ugyanezen társasági szerződésének 8.2.7. pontja szó szerint az alábbiakat tartalmazza: „Amennyiben a társaság tagja értékesítési kötelezettségének **felróható módon nem tesz eleget**, úgy a le nem adott tej átvételi ára 30%-ának megfelelő pénzüsszeget köteles megfizetni.”

Szó sincs tehát arról, amit az eljáró bíróságok Alaptörvény ellenesen megállapítottak. Nevezetesen a szerződés nem tartalmazza a szerződéskötési kötelezettséget, **azt pedig különösen nem vállalta a felperes, hogy az alperes által egyoldalúan megállapított szerződési feltételek mellett válik meg a jogos tulajdonától**, az igen nehéz gazdasági körülmények között megtermelt nyerstejtől. Ennek nem csak a kérelmező tulajdonhoz való alkotmányos jogával, hanem a szerződési szabadság elvével is ellentétes értelmezését adták az eljáró bíróságok.

Mindezekből pedig az is következik, hogy az eljáró bíróságok ilyesfajta, szerződési szabadság elvével és tulajdonhoz való joggal ellentétes jogértelmezése sérti a kérelmező tulajdonhoz való jogát, így az említett ítéletek alaptörvény-ellenesek.

Emellett az eljáró bíróságok nem tartották be az eljárás egyik legalapvetőbb, Alaptörvényben rögzített követelményét sem, miszerint „**A törvény előtt mindenki egyenlő...**” (Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdés). Az eljáró bíróságok számos olyan tény és körülményt a kérelmező hátrányára értékelték, iratellenesen, amelyek egyértelműen a felperesi felróhatóságot támasztják alá és egyenlő, részrehajlástól mentes megítélés esetén pont az ő felróhatóságának hiányát kellene igazolniuk. A törvény előtti egyenlőségből ered az az általánosan elfogadott és alkalmazott polgári jogi követelmény, miszerint az egymással jogviszonyban lévő vagy abba kerülő, kerülni kívánó feleknek **kölcsönösen együtt kell működniük** és figyelemmel kell lenniük egymás jogaira és jogos érdekeire. A szerződéskötő felek között polgári jogi értelemben mellérendelt viszony van, a kötelezettségek teljesítése és jogok gyakorlása során együttműködési és tájékoztatási kötelezettségük van egymás felé. A bírósági iratokból és a felek nyilatkozataiból egyértelműen megállapítható, hogy bár valóban, a 2011/2012-es évre szóló szerződés aláírását a kérelmező tagadta meg, azonban a jelen perbeli, 2012/2013 és 2013/2014 időszakokra szóló szerződések esetén a felperes volt az, aki a kérelmezővel szembeni együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének nem tette eleget. Sőt a per irataiból egyértelműen megállapítható, hogy kifejezetten szabotálta a

szerződéskötést, úgy, hogy a kérelmezőnek nem tette lehetővé azt, hogy a szerződéskötés kialakult lényeges feltételeit megismerje, emellett viszont rövid határidővel (3 nap) hívta fel a szerződéskötésre. Álláspontunk szerint egy egyenlőségen alapuló, kölcsönös együttműködést és tájékoztatást kötelezővé tevő kapcsolatban nem megengedhető az, hogy a felperes felróható magatartása, illetve a felperes részéről az alperes szerződéskötésének ellehetetlenítése kizárólag az alperes, a jelen ügy kérelmezőjének terhére legyen értékelve a bíróság részéről. A jelen eljárásban pont ez történt, az eljáró bíróságok egyértelműen kizárólag a vétlen alperes terhére értékelte azokat a körülményeket is, amelyek egyébként a felperes felróható magatartásának körébe estek. Ez azonban álláspontunk szerint az Alaptörvény törvény előtti egyenlőséget előíró rendelkezéseivel teljesen ellentétes. Ugyanúgy, ahogy a másodfokú bíróság azon következtetése, hogy az együtt nem működő felperest az egyszeri megkeresés után többször, ismételten az alperesnek kellett volna keresnie, hiszen „a kötbérfizetési kötelezettséggel való fenyegetettsége is ezt az eljárást tette volna indokolttá”. A kötbér, mint szerződési biztosíték jelentőségét a másodfokú bíróság egyértelműen félreértelmezte, az nem alkalmas és nem is lehet alkalmas arra, hogy a felek mellérendeltségen alapuló, kölcsönös tájékoztatási és együttműködési kötelezettséget magában foglaló jogviszonyát valamilyenfajta alá-fölérendeltségi viszonyra alakítsa, amelyben az együtt nem működő felperest az alperesnek kell „üldöznie” azért, mert ő kötbér által fenyegetve van.

Az [REDACTED] társasági szerződéséből megállapítható, hogy az nem tartalmazza a cégre vonatkozó 81/2004 (V.04.) FVM rendelet 7.§ (1) b. pontjában a (3) b., c., e. és g. pontjában meghatározott kötelező előírásokat. A 81/2004 (V.04.) FVM rendelet 7§ (3)-e szerint a termelői csoport létesítő okiratának tartalmaznia kell azt is, hogy a tagok által vállalt kötelezettségek megsértése esetére a taggal szemben milyen jogkövetkezmények alkalmazhatóak. A hivatkozott 8.2.7. pont a tagok által a társasági szerződésben foglalt értékesítési kötelezettség megsértése esetére a taggal szemben alkalmazható jogkövetkezményként a le nem adott tej átvételi ára 30%-ának megfelelő kötbért ír elő.

Az [REDACTED] társasági szerződése arra az esetre semmilyen szankciót nem tartalmaz, ha az [REDACTED] es nem vásárolná meg a megtermelt nyerstejet, vagy nem a teljes mennyiségét vásárolná meg. Arra vonatkozóan sem tartalmaz szankciót, hogy mi a következménye annak, ha a társaság és a tag a szerződés lényeges körülményeiben nem

tudnak megállapodni. A társasági szerződésben sérül a felperesnek az Alaptörvényből következő szerződési szabadsága és a törvény előtti egyenlősége, hiszen rendkívül súlyos szankcióval fenyegeti a tej „le nem adását”, míg az átvétel megtagadásának nincs szankciója.

A szerződés megkötésének elmulasztása a felperesnek nem felróható azért, mert a szerződés megkötése előtt az alperes által is elismerten megkíséreltünk megfelelő árban és szerződési feltételekben az alperes ügyvezető igazgatójával megállapodni, azonban az ügyvezető igazgató közölte, hogy a korábbi évek gyakorlata szerinti csak blankettaszerződést hajlandó megkötni cégünkkel. Közölte azt is, hogy az árakat továbbra is egyoldalúan kívánja meghatározni. Ez egyértelműen azt jelentette számunkra, hogy az általunk elérhető piaci ártól lényegesen alacsonyabb piaci áron és rosszabb szerződési és fizetési feltételek mellett kívánt – többi taghoz egyébként hasonlóan – a felperessel szerződést kötni.

Álláspontunk szerint az a tény, hogy az eljáró bíróságok ezt a körülményt nem értékelték megfelelően az ítéleteikben szintén megalapozza az ítéletek alaptörvény-ellenességét, a törvény előtti egyenlőségre és az abból eredő szerződéskötési szabadság elvére tekintettel.

Az Alaptörvény XXIV. cikke szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.”

Álláspontunk szerint az eljáró bíróságok jelen eljárásban nem jártak el részrehajlás nélkül és tisztességes módon és döntéseiket nem, vagy nem megfelelően indokolták. Egészen kirívó az, hogy a második, 2012-2013-as kvótaév elbírálására került sor. Ezzel a kvótaévvvel kapcsolatosan mind a Nyíregyházi Törvényszék, mind a Debreceni Ítélőtábla egyértelműen megállapította jogerős ítéletében, hogy nem keletkezhetett kötbérfizetési kötelezettsége az Ibránytej Kft. alperesnek, mert a felperes a honlapjáról letiltotta, kizárta a tagjai sorából, a legcsekélyebb tájékoztatási kötelezettséget sem teljesítette a termékértékesítési szerződéssel kapcsolatosan, sem blanketta, sem más szerződést nem küldött. Összegezve, egyetlen sort nem írt az alperesnek, telefonon nem vette fel a kapcsolatot, hanem azon igyekezett, hogy minél gyorsabban kizárja a tagjai sorából az alperest és az üzletrészt

mélyen áron alul a felpereshez közel álló tag részére értékesítse. A jogerős ítéletet a felperes tudomásul vette. Miután az első kvótaév vonatkozásában is törvénysértőnek ítélte a jogerős ítéletet a jelen per alperese, ezért felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kúriához. A felperes kizárólag csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, összesen 3.100.000,- forint erejéig – tehát nem az egész második kvótaévre – ezzel is egyértelműen elismerve, hogy erre az évre teljesen alaptalan kötbérkövetelést terjesztett elő peren kívül, majd pedig perben. Ehhez képest a Kúria elutasította a felülvizsgálati kérelmét az alperesnek és úgy adott helyt a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmének, hogy semmilyen bizonyítást természetesen nem vett fel és az eljáró bíróságok által mérlegelt, elfogadott bizonyítékokkal ellentétben kötelezte az alperest a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben megjelölt összeg, valamint a perköltség megfizetésére. Álláspontunk szerint ez nem részrehajlás nélküli és nem tisztességes eljárás, különös tekintettel arra is, hogy gyakorlatilag semmilyen valós indokát nem adja a Kúria az első- és másodfokú bíróságok egybehangzó ítéletei megváltoztatásának.

Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikke kimondja, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”*. Álláspontunk szerint egy olyan ügyben, amiben az egyik fél felróható mulasztását a bíróság vagy nem veszi figyelembe, vagy egyszerűen másik fél, jelen esetben a kérelmező terhére értékeli iratellenesen, nem tekinthető sem tisztességesnek, sem pártatlannak a bíróság. Erre kiváló példa az, ahogy a másodfokú bíróság gyakorlatilag egy hosszabb nyilatkozat két, ellentétes végéről összeillesztett, kontextusából teljesen kiragadott – és a kérelmező által ténylegesen nyilatkozottakkal ellentétes - fél mondat összeillesztésével próbálta meg igazolni, hogy a felperes részéről a szerződéskötés érdekében tett lépések elmulasztása nem volt felróható. (2011. március 30. napján kelt alperesi levéllel kapcsolatosan) A bíróság ugyanitt úgy rója a kérelmező terhére, hogy a felperes taggyűlésén nem jelent meg, hogy annak körülményeit nem tárta fel, erre vonatkozóan bizonyítást nem folytatott le. Azt csak említi, viszont látszólag mérlegelésre érdemtelennek tartja ugyanakkor a bíróság, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy megküldte a kérelmezőnek a taggyűlés által jóváhagyott szerződést, az eljáró bíróság azonban e körben is mégis talált módot, hogy a felperes mulasztását az alperesre terhelje, „passzivitását” rója az alperes terhére, miközben a felperes volt az, aki

egyáltalán nem tett eleget a tájékoztatási és együttműködési kötelezettségének. Ez álláspontunk szerint az előbbiekben részletezett törvény előtti egyenlőség szempontjából, szintúgy, mint a jelen bekezdés tárgyát képező alaptörvényi követelmény szempontjából nem elfogadható. A bíróság egyébként úgy marasztalta el kötbérben az alperest, hogy ő kereste a felperest egy 2012. április 4. napján kelt, szerződéskötési hajlandóságot megerősítő nyilatkozattal, azonban a bíróság szerint neki kellett volna az együtt nem működő felperest ismételtén keresnie. Ez szintén nem felel meg sem a törvény előtti egyenlőség (és a kölcsönös tájékoztatás, együttműködés) követelményei által diktáltaknak, az ilyen jellegű, felróhatóságot egyoldalúan megállapító bírói következtetés pedig a tisztességes, pártatlan eljárás követelményeinek nem felel meg. A bíróság addig ment a felperes „mosdatásában”, hogy bizonyítottan hamis tényeket is ítéletbe foglalt, így azt, hogy az alperes, a jelen ügy kérelmezője „nagyobb üzleti hasznot eredményező más felvásárlók felé értékesítette az általa megtermelt tejet”, ezt, a bíróság által nem vizsgált körülményre vonatkozóan hozott, légből kapott következtetést egyértelműen cáfolni lehet. Álláspontunk szerint a peres iratokból, különösen a másodfokú bíróság által kelt ítéletből egyértelműen megállapítható, hogy a Debreceni Ítéltábla az ügyben nem pártatlanul és nem tisztességes módon járt el, egyértelműen a kérelmező hátrányára értékelt olyan körülményeket is, amelyek tőle függetlenek, nem képezték bizonyítás tárgyát vagy éppen bizonyítottan a felperesnek felróhatóak.

Az Alaptörvény 25. cikke szerint: „A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.” A Kúria ugyanezen V. tanácsának, de más tanácsainak is a jelen két kvótaév vonatkozásában megállapított felperesi kötbérigényhez hasonló perekben teljesen eltérő álláspontja van, így ez a döntés nem a jogalkalmazás egységét, hanem annak ellenkezőjét példázza.

Az Alaptörvény 26. cikke értelmében: „A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.” Ezzel kapcsolatosan előadjuk, hogy az eljáró bíróságok úgy hivatkoznak a jelen perben a termelői csoportokról szóló rendeletre, hogy az a perbeli évek nagy részében már hatályon kívül volt

helyezve, tehát nem volt kötelező az alkalmazása, sőt a kvótaévek elbírálása során álláspontunk szerint figyelmen kívül kellett volna hagyni.

Magyarország Alaptörvénye annak 28. cikkében rendelkezik a józan ész szabályáról, vagyis arról, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor **azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak**”. Álláspontunk szerint azon túl, hogy a fentiekben kifejtett okokból az eljáró bíróságok ítéletei, jogértelmezései az Alaptörvény rendelkezéseivel nem egyeztethetők össze. Az eljáró bíróságok egy felróhatóságon alapuló szankciót gyakorlatilag objektív alapokra helyeztek azzal, hogy felperes mulasztását is az alperes terhére értékelték, pusztán azért, mert a kötbérrel való fenyegetettség miatt „neki lett volna fontosabb”. Álláspontunk szerint ez a józanésszel teljesen ellentétes értelmezés, hiszen az eljáró bíróságok gyakorlatilag a gazdasági kényszert legitimálták ítéleteikben azzal, hogy nem a polgári jog általános szabályai szerinti mércével, a kölcsönös tájékoztatási és együttműködési kötelezettség mentén ítélték meg a jogviszonyt és annak keretében a felek által tett nyilatkozatokat, hanem az egyébként szerződés szerint is felróhatósági alapú felelősséget kvázi-objektív felelősséggé alakították. Ezzel teljesen figyelmen kívül hagyva azt, hogy az alperes tett a szerződéskötés érdekében (ahogy azt egyébként a saját gazdasági érdeke is diktálta), a felperes pedig felróhatóan akadályozta ezt a szerződéskötést (azért, mert az ő gazdasági érdeke pedig a kötbér eltűzött mértékére tekintettel ezt diktálta). Amennyiben az eljáró bíróságok a józan ész és a gazdaságos cél figyelembevételével értelmezik a jogszabályok tükrében az ügy összes körülményét, egyértelműen látható lett volna, hogy a perbeli kvótaévekben az alperesnek nem volt gazdasági érdeke a szerződés meg nem kötése. Ugyanezen okból viszont a felperesnek érdeke volt, hogy akadályozza a szerződéskötést. Mindezek ellenére az eljáró bíróságok egyoldalúan a kérelmező terhére értékelték a szerződéskötés megghiúsulását.

Az eljárt bíróságok ítéleteiből az állapítható meg, hogy pusztán azért, mert az [REDACTED] -nek, mint termelői csoportnak az Ibránytej Kft tagja teljes mértékben kiszolgáltatott irányában. Az ítéletekből az következik, hogy sérült a vállalkozások szabadsága, cégünk szerződéses szabadsága, és az értékteremtő munkánk az nem azt szolgálja, hogy valamilyen hasznot hajtson a számunkra az, hogy az [REDACTED] tagjai vagyunk, hanem nekünk azért

kell értékteremtő munkát végezni, hogy az [REDACTED] el ne lehetetlenüljön. Ugyanazon a teji piacon az Ibránytej Kft köteles a [REDACTED] által diktált áron és feltételek mellett eladni és ilyen körülmények mellett állni a gazdasági versenyt a tejgazdaságban a többi piaci résztvevővel szemben.

Az Alkotmány egyértelműen rögzíti, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz, a tulajdon védelmét az Alaptörvény egyértelműen garantálja. (XIII. cikk)

Az Alaptörvényből levezethető az, hogy mindenki a tulajdonával szabadon rendelkezik, és a tulajdonhoz való jog csak kivételesen (pl. kisajátítás) korlátozható. Az Alaptörvényből vezethető le a szerződéses szabadság jogintézménye is. Ehhez képest az eljáró bíróságok Alaptörvény ellenes ítéleteiben egészen addig mennek el, hogy az Ibránytej Kft-nek szerződéskötési kötelezettsége (!) van arra, hogy az [REDACTED] által diktált feltételek mellett adjon el, éves szinten több, mint 300 millió Ft értékű nyerstejet, a főtevékenységi körében megtermelt összes árbevétel a vevő az [REDACTED] ározza meg saját, számára előnyös szempontok szerint.

Amennyiben a T. Alkotmánybíróság az eljáró bíróságok ítéleteit hatályában fenntartja azt szentesíti, hogy egy nagyvállalat a saját tagjától úgy veheti el a tulajdonát időtlen időkre, hogy a tulajdonszerzésnek a feltételeit a nagyvállalat állapítja meg csak azért, mert mintegy 9 évvel ezelőtt az Ibránytej Kft – 2008 évben jogerős szabadságvesztésre ítélt – volt ügyvezetője úgy döntött, hogy az [REDACTED] üzletrészt szerez.

Ennek a Kft-nek a társasági szerződésében úgy maradt bent a kötbér, hogy 2006 évi Gt. módosítás már törölte a kötbér intézményét a Kft-k vonatkozásában. Úgy működik termelői csoportként az [REDACTED] hogy 2013. január 01-től Kft formájában termelői csoport nem alakítható. A társasági szerződésből megállapítható, hogy a tagok amennyiben az összes nyerstej termelését nem az [REDACTED]-nek érvényesíti felróható okból, úgy 30 %-os kötbért kell fizetnie. Annak „természetesen” semmi szankciója nincs, ha az [REDACTED] nem veszi meg a tagjainak a tejet. Az alapügyben megállapíthatóan az eljáró bíróságok úgy állapítottak meg kötbért, hogy nem az Ibránytej Kft által eladott tej minőségi adatait vették alapul, hanem egy, az [REDACTED] kedvező adatait. Miközben az Ibránytej Kft adatai is rendelkezésükre álltak.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott Alaptörvény ellenes, diszkriminatív bírói döntések a jövőre nézve olyan változást idéznek elő a panaszos helyzetében, amely mintegy 65 fő alkalmazottnak és családjának a megélhetését teszi lehetetlenné egy munkanélküliséggel különösen sújtott megyében.

A jelen alkotmányjogi panaszban fent részletezettek alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.V.22.466/2016/14. számú ítéletének – beleértve a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.222/2016/6. számú ítéletét és a Nyíregyházi Törvényszék 2.G.15-15-040174/22/I. számú ítéletét – alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.

Nyíregyháza, 2018. 04. 08.

Tisztelettel,

Ibránytej Kft. Helmeczy László ügyvéd
1054 Budapest, Szemere utca 19. II/3.
1388 Budapest, Pf.: 77.
Tel./Fax: +36/1-354-0373; +36/70-361-7333
Adószám: 55075723-2-41
OTP Banksz.: 11713005-20388371

Képviselő: dr. Helmeczy László ügyvéd